

МОТИВИ ПО НОХД № 325/2024г. ПО ОПИСА НА РС - МОНТАНА

Подсъдимият ПИК е обвинен в това, че на 27.02.2024г., около 21.50 часа в гр.Монтана, бул. Трети март №XX, унищожил противозаконно чужди движими вещи - фасадно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 10 мм на стойност 2 178 лева и витринно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 4 мм на стойност 657 лева, всичко на обща стойност 2 835 лева, собственост на търговско дружество „ЗС“ ЕООД с едноличен собственик на капитала и управител ЗАМ – престъпление по чл.216, ал.1 от НК.

Подс. ПИК е обвинен и в това, че на 27.02.2024г., около 21.50 часа в гр.Монтана, бул. Трети март №XX, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот – счупено фасадно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 10 мм и витринно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 4 мм, чрез използване на техническо средство – чук, направил опит да отнеме чужди движими вещи – 3 бр. гривни от злато 8 карата и сребро проба 925 с камъни от цирконий, всяка с тегло 25 грама на стойност 461.25 лева и 1 комплект обеци от злато 8 карата и сребро проба 925 с камъни от цирконий с тегло 12 грама на стойност 73.80 лева, всичко на обща стойност 535.05 лева, от владението на ЗАМ в качеството му на едноличен собственик на капитала и управител на „ЗС“ ЕООД, без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини – престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.4 вр. с чл.194, ал.1 вр. с чл.18, ал.1 от НК.

Прокурорът поддържа обвинението, пледирайки конкретни по вид и размер наказания към минимума, предвидени в текста на закона, съответно за престъплението по чл.216, ал.1 от НК наказание в размер на осем месеца лишаване от свобода, за опита по чл.195, ал.1 от НК наказание от една година лишаване от свобода, като с оглед факта, че деянията са извършени в условията на идеална съвкупност да бъде определено общо, най-тежкото от двете наказания от една година лишаване от свобода, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК бъде отложено с изпитателен срок от три години. На основание чл.53, ал.1, б.“а“ от НК да бъде отнето в полза на Държавата вещественото доказателство- чук, послужило за извършване на престъплението.

Подсъдимият К се признава за виновен, дава кратки обяснения, като съжaliaва за извършеното и моли съда за минимално наказание.

Производството се разви при условията и реда на Глава XXIV НПК „Бързо производство“.

Доказателствата по делото са писмени и гласни.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства в тяхната взаимна връзка и единство и като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено следното:

Подс.ПИК е с настоящ адрес в с.С, обл.Монтана, а постоянен адрес в гр.София, не работи и не се занимава с общественно-полезна дейност, води скитнически начин на живот и непрекъснато променя местоживеенето си, осъждан е за престъпление от общ характер, по което е реабилитиран на основание чл.86, ал.1, т.1 от НК и към момента на деянията е с чисто съдебно минало.

Свидетелят ЗМ е едноличен собственик на капитала и управител на търговско дружество „ЗС“ ЕООД. Дружеството има за предмет на дейност търговия с бижута, което осъществявало в търговски обект в гр.Монтана, бул.Трети март №75.

На 27.02.2024г., около 21.50 часа, подс.ХХП К се намирал в гр.Монтана, движел се по бул.Трети март. Като стигнал до посочения по-горе търговски обект, магазин, намиращ се на №ХХ, видял изложените във витрината бижута и решил да извърши кражба на същите. В брезентова раница, която била с него, имал чук с гумена дръжка и с него счупил фасадното стъкло на магазина, което било с размери 3х3 метра, с дебелина 10 мм, след което със същия чук счупил и витринното стъкло с размери 3х3 метра и дебелина 4мм и взел намиращите се във витрината 3 броя гривни от злато 8 карата и сребро проба 925 с камъни от цирконий, всяка с тегло 25 грама и 1 комплект обеци от злато 8 карата и сребро проба 925 с камъни от цирконий и тегло 12 грама. В този момент по булеварда патрулирал полицейски патрул, който минавайки видял подсъдимия, че се е навел над витрината и е с гръб към тях. Свидетелите Б НиК и ХХП Л задържали подсъдимия на място с отнетите от него бижута. На място била изпратена дежурна оперативна група и бил извършен оглед на местопроизшествието, при който били иззети от подсъдимия и веществените доказателства – чук, с помощта на който подс.К счупил стъклото на търговския обект и други дребни вещи, намиращи се в брезентовата раница. Вещите, които подсъдимия бил взел били предадени на управителя срещу разписка.

Видно от изготвеното заключение по съдебно-оценъчната експертиза е, че стойността на унищожените от подс.ХХП К движими вещи – фасадно стъкло с посочените размери е на стойност от 2 178 лева, а стойността на витринното стъкло е 657 лева или обща стойност на противозаконно унищожените вещи, собственост на търговското дружество с управител ЗА е в размер на 2 835 лева. Стойността на движимите вещи, които подсъдимия направил опит да отнеме, бижута 3 броя гривни и 1 комплект обеци, е в размер на 535.05 лева.

Налице са условията на чл.303, ал.2 НПК и съдът намира, че обвинението по чл.216, ал.1 НК и по чл.195, ал.1, т.3 и т.4 вр. чл.18, ал.1 от НК са доказани по несъмнен начин.

Изложената от съда фактическа обстановка се установява от събраните по БП писмени и гласни доказателства – писмените такива изрично приети от съда, съгласно описа на БП № 209/24г. по описа на РУ МВР - Монтана, както

и от свидетелските показания на св.ХХП Л, Б НиК и ЗА. Съдът кредитира и обясненията на подсъдимия, тъй като са в контекста на другите събрани доказателства по делото и няма пречка да не им се дава вяра. Същият както на ДП, така и на съдебното следствие заявява, че същия ден бил поканен на рожден ден, нямал пари за подарък и минавайки покрай магазина видял на витрината изложени бижута, при което решил да счупи стъклото и да вземе бижутата.

Страните не спорят по гореизложената фактическа обстановка, поради и което съдът намира за безпредметно да анализира в детайли събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Като се има предвид горното съдът намира, че подс.ПИК е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 216, ал.1 НК и по чл.195, ал.1, т.3 и т.4 вр. с чл.194, ал.1 вр. чл.18, ал.1 от НК:

- на 27.02.2024г., около 21.50 часа в гр.Монтана, бул. Трети март №XX, унищожил противозаконно чужди движими вещи - фасадно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 10 мм на стойност 2 178 лева и витринно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 4 мм на стойност 657 лева, всичко на обща стойност 2 835 лева, собственост на търговско дружество „ЗС“ ЕООД с едноличен собственик на капитала и управител ЗАМ, както и на същата дата, 27.02.2024г., около 21.50 часа в гр.Монтана, бул. Трети март №XX, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот – счупено фасадно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 10 мм и витринно стъкло с размери 3х3 метра с дебелина 4 мм, чрез използване на техническо средство – чук, направил опит да отнеме чужди движими вещи – 3 бр. гривни от злато 8 карата и сребро проба 925 с камъни от цирконий, всяка с тегло 25 грама на стойност 461.25 лева и 1 комплект обеци от злато 8 карата и сребро проба 925 с камъни от цирконий с тегло 12 грама на стойност 73.80 лева, всичко на обща стойност 535.05 лева, от владението на ЗАМ в качеството му на едноличен собственик на капитала и управител на „ЗС“ ЕООД, без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини. Залавянето му на място от полицейските служители е попречило на дееца да осъществи фактическа власт върху отнетите движими вещи.

От субективна страна деянието е извършено с пряк умисъл – подсъдимият е осъзнавал, че унищожава чужда движима вещ, чупейки с носения от него чук фасадното стъкло и витрината на магазина, както и че отнема чуждо имущество, т.е. съзнавал е общественотоопасния характер на деянията, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване.

Имайки предвид горното съдът призна за ВИНОВЕН подсъдимия ПИК за извършените от него деяния по чл.216, ал.1 НК и по чл.195, ал.1, т.3 и т.4 вр. с чл.18, ал.1 от НК и му определи съответните наказания – по първото от обвиненията наказание пробация с двете задължителни мерки „задължителна

регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, за второто обвинение наказание в размер на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което няма законни пречки и същото следва да бъде отложено на основание чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

При определяне вида и размера на наказанията съдът счита, че е съобразил всички обстоятелства от значение за неговата индивидуализация, като го определи при условията на чл.55, ал.1 от НК, вземайки предвид невисоката степен на обществена опасност на дееца, съшият е осъждан, но е реабилитиран при условията на чл.86 от НК, степента на обществена опасност на деянието, смекчаващите отговорността обстоятелства – осъзнаване на вината, проявеното критично отношение към извършеното и съдействието за установяване и разкриване на обективната истина, както и липсата на отегчаващите отговорността обстоятелства.

Съдът намира, че са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, с оглед на което по първото обвинение на основание чл.55, ал.1, т.2, б.„б“ от НК замени наказанието лишаване от свобода с наказание пробация и определи срока на пробационните мерки към минимума, а именно за срок от осем месеца. По второто обвинение определи наказанието под най-ниския предел на основание чл.55, ал.1, т.1 от НК и определи наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца.

При определяне вида и размера на наложените наказания, съдът намира, че са съобразени целите по чл.36 НК при отчитане степента на обществена опасност на извършеното деяние и степента на обществена опасност на подсъдимия. Според настоящия съд наложените наказания са и съответни по смисъла на чл.35, ал.3 от НК.

Двете деяния са извършени в условията на идеална съвкупност, поради което на основание чл.23, ал.1 от НК следва да бъде определено общо, най-тежко наказание в размер на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което няма законна пречка да бъде отложено за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Налице са условията на чл.53, ал.1, б.„а“ от НК за отнемане в полза на държавата на вещите, принадлежали на подсъдимия и послужили за извършване на престъпленията, а именно 1 бр. чук с гумена дръжка, който след влизане в сила на присъдата да бъде унищожен.

На основание чл.112, ал.1 от НПК останалите, иззети като веществени доказателства, движими вещи, подробно описани в приемо-предавателен протокол, които нямат отношение към обвиненията, следва да се върнат на собственика им – подс.ПИК.

С оглед изхода на делото и на основание чл.189, ал.3 НПК подс.К следва да заплати сторените разноси в размер на 167.94 лева на ДП, които са по сметка на ОДМВР Монтана, а по сметка на РС Монтана сумата от 50.00 лева

разноски за вещо лице, както и по 5.00 лева държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

При така изложените мотиви съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: